

dre naacs ad en mere indirecte Wei ved at følge Udvalgets Mindretals Forslag. I den Henseende forekommer det mig, at Mindretallets Forslag, hvis der skulde gives noget af disse Forslag Fortrinet, maatte væsentlig have Fortrinet for det, som gaaer løs paa denne Amtsbestyrelse, idet Mindretallets Forslag gjør det hele Institut saa stedligt, som det kan være, og tillige sørger for at lade de Pengemidler, som komme ind gjennem Arvemidler, flyde ind igjen i Circulationen gjennem de almindelige Creditinstituter. Jeg troer derfor ikke, at man i denne Henseende behøver at sægte mere mod det under Nr. 2 fremkomne Forslag, men kun behøver at lade Mindretallets Forslag betæmpe det. Dette har alle Fordelene ved hiint Forslag, men ingen af dets Mangler. En Mangel, som et af de ærede Medlemmer har indrømmet ved det Forslag, jeg her behandler, er, at i den Skikkelse, hvori det foreligger, troer han ikke, det er brugeligt, og mener derfor, at det maatte rettes. Naar dette er Tilfældet, er der een Grund mere til ikke at antage Forslaget. Nu siger det ærede Medlem — ja jeg troer, at det er sagt af alle de 3 Herrer, som have deeltaget i at forsvare Forslaget — at saa kunde man jo vente til en senere Tid, man behøvede jo ikke at sætte dette Lovforslag nu i værk, da det ikke var en Sag, der havde noget saadant Hastværk. Dette er, efter min Mening, en fuldkommen urigtig Betragtning. Havde D^{hr}. villet, at deres Lovforslag skulde gaae igjennem, maatte de ikke alene have bragt det frem saaledes, at det kunde blive en Hindring for, at denne Sag blev bragt tilende, men saaledes — og helst saaledes — at det kunde blive et Fremskridt, som derved blev gjort, hvorved Sagen lettere kunde blive bragt tilende. Nu have de selv erkjendt, at Forslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger, egentlig kun er stikket til at lægge Hindringer iveien for, at vi denne Gang kunne faae Sagen frem; men de mene, at det saa kan stee næste Gang, og at der herved dog maastee er udsaaet et Sædeskorn, hvoraf der kan opvoxe Noget. Jeg troer, at den Betragtning, som nu maa gjøres gjældende for at prøve, hvad der er rigtigt eller ikke, er, hvorvidt det er ønskeligt at faae denne Sag bragt tilende jo før jo hellere, selv — vil jeg sige — om den bliver bragt mindre fuld-

stændig tilende. Man har sagt, at der er en Ulempe forbunden med de nuværende Overformynderier, hvorfor man maa ønske at komme bort fra dem. Dette indrømmer jeg, og jeg indrømmer paa den anden Side ogsaa, at man hertil kan sige, at det kan være det Samme, om dette stee et Aar før eller senere; men man glemmer da — og dette er det Væsentligste —, at vi staae ligesoverfor en Udvikling af hele vort Retsvæsen, som ikke kan bevæge sig et Skridt fremad, førend den Hindring, som ligger i dette Forhold, er ryddet af Veien. Naar man erklærer, at den hele Omvordning kan stee paa eengang, siger jeg, at selv om dette Forhold bliver ryddet af Veien, kræves der, for at kunne komme til det nye Retsystem, som man ønsker at gjøre gjældende, flere Skridt, end der kunne gjøres paa eengang; men har man ikke ryddet denne store og vigtige Banstuelighed af Veien, komme vi idelig til at vende tilbage til den igjen. Jeg for min Part viger aldeles ikke tilbage for, hvad Amtsrådene i denne Henseende have erklæret; dersom jeg havde den Betragtning, at det kunde og burde paalægges Amtene at overtage Bærgemaalet, forsaavidt angaaer det tvungne Bærgemaal for de Umyndige, vilde jeg ikke betænke mig paa at gjøre det i dette Dieblik tiltrods for alle Indsigelser fra Amtsrådene; men det er netop min Overtydning, at vi ikke i dette Dieblik skulle paalægge dem Bærgemaalet. Forsaavidt man har sagt, at der er den fornødne Indsigt tilstede saavel paa Landet som i Byerne til at røgte et saadant Bærgemaal, kan det ikke falde mig ind at benægte dette; men naar man derimod spørger mig: Have vi efter det, vi kjende til den Maade, hvorpaa slige Bærgemaal ere røgtede her i Landet og paaseete fra oven af, Grund til at antage, at de i det Hele taget ville blive udførte godt, udførte alvorligt, saa siger jeg Nei. Vi have liggende for os for Dieblicket et Lovforslag om Tilslud af 13 eller 15,000 Rd. — jeg veed ikke hvormed — af Statskassen, for at bøde paa et Tab, som man frygter for, at Umyndige skulle lide ved et slet røgtet Bærgemaal i en af vore meest udviklede og største Kjøbstæder, et slet røgtet Bærgemaal under Tilsyn af vore bedre Embedsmænd, og jeg spører til, at det ligger saa klart for Sindene,